

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Det er blevet mig meddelt, at det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag ikke kan behandles i dette Møde, men maa udgaa af Dagsordenen.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Arvefæstetægter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 326; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1115).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Ole Hansen): Som det fremgaar af Betænkningen, er det ikke lykkedes Udvalget at naa til Enighed om en fælles Indstilling til Tinget angaaende det foreliggende Lovforslag, men jeg maa dog straks gøre opmærksom paa, at Uenigheden indenfor Udvalget ikke har været saa stor, som det kunde se ud til efter Betænkningen. Det andet Mindretal, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), er jo, som det fremgaar af Betænkningen, fuldstændig enigt med det første Mindretal om de stillede Ændringsforslag, og dette ærede Medlem har kun taget Forbehold med Hensyn til sin Afstemning, naar Lovforslaget kommer til at foreligge til endelig Vedtagelse. Et tredje Mindretal, der bestaar af 3 Medlemmer, er fuldstændig enigt med det første Mindretal om at anbefale samtlige Ændringsforslag, ligesom dette Mindretal ogsaa har erklæret at ville slutte sig til Lovforslaget, naar det kommer til at foreligge til endelig Afstemning; derimod har dette Mindretal udtalt i Betænkningen, at de maa tage den stærkest mulige Afstand fra de Udtalelser, som af det første Mindretal er fremsatte i Betænkningen. Det er mig ikke ganske klart, hvad det er for Udtalelser i Betænkningen, dette Mindretal tager Afstand fra.

Der er fremhævet i Betænkningen 2 Punkter. Det første er, at dette Lovforslag er blevet fremsat for Rigsdagen, uden at der medfulgte Spor af saglige Oplysninger. Men denne Udtalelse er fuldstændig korrekt; hvis man vil gennemgaa de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget, da det blev fremsat i Folketinget, og de Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte ved den Lejlighed, vil man finde, at det er fuldt ud korrekt, hvad der er udtalt i Betænkningen om det Spørgsmaal. Endvidere er der fremhævet, at den højtærede Landbrugsminister har været uhyre langsom i sine Bevægelser, naar Udvalget har henvendt sig til ham for at faa tilvejebragt Oplysninger om Sagen. Ogsaa dette er korrekt; det er fuldstændig i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Det forekommer mig derfor, at nævnte Mindretal ikke vel kan tage Afstand derfra, og jeg maa nærmest gaa ud fra, at Mindretallet har ment, at der i disse Udtalelser laa et Angreb paa Landbrugsministeren. Men dette er en Misforstaaelse. Det er ikke min Opfattelse, at der heri ligger noget Angreb, men jeg skall erkende, at der deri ligger en Kritik af den Stilling, som Landbrugsministeren har indtaget ved Behandlingen af Sagen, men efter min Mening kun en meget mild og lempelig Kritik. For øvrigt skal jeg ikke opholde mig videre ved dette Spørgsmaal. Jeg kunde jo ellers let paavise, at Mindretallet i sine Udtalelser gør sig skyldigt i forskellige Fejltagelser. Jeg skal saaledes nævne, at naar Mindretallet siger, at det oprindelige Forslag kun omfattede Forholdet private Arvefæsteydere og nydere imellem, saa er det slet ikke korrekt, og Mindretallet vilde let kunne have overbevist sig derom, hvis det blot vilde gennemlæse Lovforslagets § 1.

Men jeg skal ikke opholde mig ved dette Spørgsmaal eller ved de andre Spørgsmaal, som Mindretallet har nævnt, fordi det forekommer mig, at disse Spørgsmaal nu, saaledes som Sagen foreligger, maa siges at være af underordnet Betydning. Det vigtigste nu er, om det kunde lykkes at faa denne Sag gennemført paa en god og forsvarlig Maade, og her vil jeg gerne benytte Lejligheden til at takke dette Mindretal, dels fordi de har sluttet sig til de stillede Ændringsforslag, og dels fordi de under Udvalgets lange Behandling af denne Sag har ydet deres Medvirksomhed til, at vi dog har faaet Sagen saa nogenlunde belyst, saa at det kan forsvares at føre den videre.